

Щоб не запізнитися на автобус, повідомив про його замінування

До Криворізького міського управління міліції надійшло повідомлення про те, що на території автовокзалу заміновано автобус Кривий Ріг — Дніпропетровськ. Однак вибухового пристрою там не виявили. За підозрою в неправдивому повідомленні був затриманий 18-річний безробітний місцевий житель. Він спізнався на автобус і так вирішив затримати транспорт.

У світі стрімко поширюється старечий маразм

Кількість хворих на недоумство (деменцію) у світі до 2030 року збільшиться удвічі. Такі дані містяться у звіті Всесвітньої організації охорони здоров'я. За інформацією ВООЗ, на сьогодні у світі на деменцію страждають близько 35,6 мільйона осіб. Експерти організації прогнозують, що до 2030 року кількість пацієнтів із маразмом подвоїться, а до 2050-го зросте майже втричі й перевищить 115 мільйонів. Згідно зі звітом ВООЗ, навіть у розвинених країнах від 50 до 80% випадків деменції залишаються невиявленими.

13

Відомості.UA
№ 16 (604)

19 - 25 квітня 2012 року
<http://vidomosti-ua.com/>

ЖИТТЯ

Об'їхати світ можна з «Лексиконом інтимних міст» Юрія Андруховича

На підтримку своєї нової книжки — «Лексикон інтимних міст» — один із найвідоміших сучасних українських письменників Юрій Андрухович влаштував всеукраїнський тур. В основному автор виступає в академіях, університетах і книгарнях. Минулого тижня він презентував своє творіння у Волинському національному університеті. Луцьк — сьоме місто, в яке Андрухович привіз нову книгу. Послухати Патріарха культового літургування Бу-Ба-Бу зібралось багатенько студентів і викладачів. Вдячній волинській аудиторії Андрухович прочитав два есеї і пояснив концепцію «Лексикона».

— Це 111 міст і 111 історій із цих міст. Загальним критерієм було те, щоб представити всю абетку. Тобто мають бути міста на кожну літеру абетки, крім, зрозуміла річ, м'якого знака. А вже з усіх можливих систем координат абетка є для письменника найріднішою. Від неї можна починати свій танець. Усе, що є текстом нашого життя, починається з азбук і букварів, цих дитячих продовжень абетки. З деякими містами був клопіт у цьому сенсі. Так, дуже важко було знайти місто на «И» і на «І». А найбільше міст — цілих 10 — на літеру «Б». Можливо, тому, що все почалося від Бабілоно (в нашій традиції — Вавилон). Це міфологічний праобраз міста як такого. Є міста, які означають значно більше в моєму житті, ніж одна історія, тому вони займають більшість за обсягом частини. Є й міста, які випадково траплялися на шляху, де я проводив не довше години. Але все одно за цей час там щось відбувалося, і кілька речень про це місто писалося.

— У мене є підозра, що він уже виписався і нормального роману написати не годний, — зауважив друг Андруховича, який супроводжує його у турне, письменник Олександр Ірванець. — Але насправді література — це не тільки романи, повісті, поеми. Це також жанр подорожніх історій. В американському кіно є такий напрямок road movie, тобто пригода в дорозі. Юркова книжка складається з окремих творів, кожен із яких може бути перетворений на фільм, на спектакль або на його основи можна написати роман. Це згущення, квінтесенція багатьох книжок.

— У «Лексиконі» тільки три міста, де я не був фізично: Єрусалим — складає компанію Єнакієвому, Цюрупинськ, що розділяє два швей-

Андрухович читає, Ірванець коментує

царські міста — Цуг і Цюріх, і Сан-Джованні-Вальдарно — розповідь приятеля про його пригоду в цьому італійському місті, — продовжує автор. — А загалом, я багато подорожую. Як це назвати — автобіографія? Автотрекінг? Автотрекінг? Звучить надто складно. І що, до того ж, перш ніж в цьому поєднанні «біо» з «гео», що на що накладається? Ця книжка — спроба пережити їх («гео» і «біо») як єдину і нерозривну цілість. Тобто змішати їх таким чином, щоб не було видно, де проходить межа.

Історії Андруховича комічні, наповнені деталями, насичені образами, але при цьому цілком реалістичні, оскільки взяті з життя.

— Сьогодні є автобуси, що ходять за дивними сюрреалістичними маршрутами. Наприклад, на Франківщині курсують дивовижні автобуси «Косів — Барселона» або «Калуш — Палермо», — розповідає автор. — Це пов'язано з тим, що багато років тому з'явилося таке явище, як заробітчання. Маршрут неминуче пролягає через Івано-Франківськ, і я припускаю, що багато косівчан користуються цим автобусом, щоб заїхати до Франківська. На автостанції можна почути: «Ти яким будеш їхати, барселонським?» або «То по барселонській трасі».

На запитання, історія з якого міста далась найважче, Андрухович

відповів, що загалом уся книжка виходила легко.

— Я не встигав втомитися від матеріалу, тому що тексти мають стислий обсяг. Я ж не писав у такій послідовності, як уже оформлено у книжці, постійно перестрибував. Писав із спонтанного рішення — от сьогодні хочеться про Палермо, дозрів, поновив у пам'яті ситуацію. Крім того, я хотів досягти ефекту, щоб у читача перше враження складалося, що написав цю книжку недбало, лівою рукою чи ногою, що вона поверхова. Це гра з уважністю читача. Насправді у ній кілька на шарувань — культурно-історичних, філософських, політичних і самих життєвих історій. Мені важливо, наскільки читач відчужений: що недбалість — це лише поверхня.

А от самолюбовство лучан письменник не потішив — Луцька у «Лексиконі» нема.

— Мені соромно і прикро, що нема історії про Луцьк. Але це не означає, що не буде в майбутньому, — заспокоїв Андрухович. — За якийсь час я планую видати «Лексикон-2», у ньому буде вже 222 міста. Потім — «Лексикон-3», де буде 333 історії. А всього буде шість «Лексиконів». Обіцяю, що у заключному точно буде Луцьк. Аби набирати стільки міст, може, доведеться включити й районні центри Волинської області.

Ольга ЮЗЕПЧУК

■ СУЧАСНИЙ КІНЕМАТОГРАФ

Луцьких глядачів підкорювали польськими фільмами

Увесь минулий тиждень у кінотеатрі «Адреналін» тривали Дні польського кіно. Сім днів — сім стрічок сучасного польського кіномистецтва. Ініціатором проведення мистецької імпрези виступило Генеральне консульство Республіки Польща у Луцьку.

Консул Кшиштоф Савіцькі, який офіційно оголосив про відкриття міні-кінофестивалю, розповів, що не бачив ще жодного з запропонованих

фільмів, тому йому ще більше приємно відкрити для себе польський кінематограф разом із волинським глядачем.

— Це різні фільми, художні й дуже хороші. Волинський глядач нічим не відрізняється від польського, тому, думаю, фільми сприймуться. Сам я цих стрічок не бачив, але з відгуків чув, що геніальним є кіно «Роза». Фільми не є комедійними, то вам не Голлівуд, вони змістовні, без усякої пропаганди, — наголосив пан Савіцькі.

На презентації першого фільму вдалося побувати і журналісту «Відомостей». Стрічка з не надто промовистою назвою «Гімнзійний випускний 1947 року» все ж прикувала до себе увагу глядачів, а після закінчення фільм вітали оваціями.

Режисер Януш Маєвський екранізував історію про дорослішання 15-річного юнака Людвіка Ташке у перші повоєнні роки. Його сім'я переїхала жити до визволеного Кракова зі Львова. Людвік потрапляє до хорошої гімназії, знайомиться з од-

весь фільм пронизаний як буденними історіями з життя підлітків, так і внутрішньою боротьбою, що відбувається у юних головах гімназистів. У свої 15 головний герой встиг посидіти у в'язниці, бо випадково потрапив у вир вуличних заворушень, стати свідком суду над учнем старшого класу, якого засудили на довічне ув'язнення за начебто організацію підпільного руху.

Цікаві сцени з обговорення і політичних, і людських проблем за обіднім столом у родині Ташке. Мати Людвіка виявилася доволі стриманою та мудрою жінкою, батькові довелося пережити допити у Службі безпеки через сина, але лише щасливий випадок врятував їхню сім'ю від політичних переслідувань: слідчий, як з'ясувалося, сам мігрував зі Львова, де працював майстром із пошиття одягу. Крім того, протягом тижня в кінотеатрі «Адреналін» демонстрували такі фільми: «Чорний четвер», Янек Вишневецький загинув», «Роза», «Кі», «Ерратум», «Заскок» і «Чудове літо».

Ірина КОСТЮК

■ СВЯТКУВАННЯ

На Великдень майже 14 мільйонів українців пішли до церкви

У пасхальних богослужіннях у ніч на неділю, 15 квітня, взяли участь понад 13,7 мільйона українців, повідомляє управління зі зв'язків із громадськістю МВС України. За даними міліції, богослужіння пройшли у 15700 церквах, розташованих на території 12600 населених пунктів в Україні.

Охорону громадського порядку під час богослужінь забезпечували понад 29 тисяч працівників міліції та 1,3 тисячі військовослужбовців внутрішніх військ МВС України. У Києві поблизу 120 цер-

ков чергували 1,7 тисячі міліціонерів. Порушень громадського порядку зареєстровано не було.

■ ПОЗМАГАЛИСЯ У ТВОРЧОСТІ

Луцькі стоматологи перемогли у конкурсі «Писанковий вернісаж»

Компетентне журі визначило переможців «Писанкового вернісажу», який відбувався на Театральному майдані у Луцьку 16 квітня. Тут змагалися загальноосвітні заклади міста, Луцький педагогічний коледж, дитяча художня школа, Луцька клінічна стоматологічна поліклініка, Луцька міська централізована бібліотечна система, Руска община Волинської області та інші підприємства й організації.

Загалом було представлено понад 100 колективних і авторських робіт. Отже, у номінації «Краща авторська писанка» перше місце виборол Галина Андрусик, у номінації «Краща авторська писанкова композиція» — Анастасія Єжинсанська, у номінації «Краща колективна писанкова композиція» перше місце здобула міська стоматологічна поліклініка. Переможцям були вручені спеціальні дипломи та сувеніри.

■ УНІКАЛЬНИЙ ПРОЕКТ

У Луцьку відкрилася «Мистецька вулиця»

У Луцьку відбулася подія, аналогів якої дотепер у місті не було. Це відкриття «Мистецької вулиці», яке стало окрасою всіх великодніх культурних заходів.

Очі розбігалися від різноманітності мистецьких робіт, пасхальних композицій. Вуха ж тішили музичні твори. Були тут і дитячі піснеспіви. Народний митець із виготовлення різноманітних музичних інструментів: арф, волинок, гуслі, тамбурінів, флейт — Віктор Іщук презентував їх тут. Завітав до Луцька з Рівного й іменитий кобзар, заслужений діяч

мистецтв України Володимир Горбатюк. Як повідомили в управлінні культури міської ради, на «Мистецьку вулицю» акредитувалося 150 учасників.

Проїшовши углиб вулиці, можна було залишитися без жодної гривні у гаманці, адже тут продавалися неймовірно красиві ляльки-мотанки, вироби з глини, соломи, квіткові композиції, медові наливки, писанки, сопліки, вироби з дерева та бісеру, іграшки, картини — від акварельних етюдів до символізму маслом.

«Мистецька вулиця» працюватиме до жовтня в усі святкові та вихідні дні з 10-ї до 22-ї год.

■ ЗАБАВИ

Дітвора святкувала Великдень у парку

У Парку культури і відпочинку імені Лесі Українки у пасхальні

дні здавалося, що зібралась уся дітвора міста, адже тут відбувалися великодні забави, співали веснянки та гаївки.

Кожен міг спробувати написати писанку справжнім пахучим воском, кольоровими стрічками зробити мотанку, обклеїти соломою сломенку, виготовити бісерні яйця, каскарони, обмотати кольоровим папером, обліпити пластиліном, а то й узагалі прикрасити своє великоднє яйце кількома стилями. Писанки поєднували в композиції, малювали листівки.

Також Національна скаутська організація України «Пласт» частувала дітлахів традиційним пластунським десертом «Слимачком».